

דף מב.

ענין משפט ב.

ב. אין מברכין על הירח אלא בMONTHAI שבת ב' כשהוא מבושם ובגדי נאים א'

הגה: ודוקא אם ליל מוצאי שבת הוא לפני יו"ד לחדר אז ממתינים עד מוש', אבל אם הוא אחורי יו"ד בחודש אין ממתינים ^ד שמא יהיה ב' או ג'ليلות מעוננים ולא יראו הלבנה ויעבור זמנה. וכشمתקדים אותה לובשיין בגדיים נאים.

הגה: אין מקדשין הלבנה קודם תשעה באב ה' ולא קודם יוה"כ. ובמוצאי יוה"כ מקדשין אותה שוא שרוין בשמחה, אבל לא במנצאי תשעה באב או מוצאי העניתה.

הגה: אין מקדשין אותה במצואי שבת שחיל בו יו"ט ^ז.

ב. וְהִיא בָּמוֹצָאֵי יוֹמֶת שְׁבוּעָות מַקְדְּשִׁין אֶתְּנָה וְכֹתֶב הַמִּהְרָחָה שְׁבָמָרוֹשׁ נָהָרֶב הַבַּיִת
וְגַסְתָּלָה הַשְּׁכִינָה. כְּהַח אֶתְּנָה בְּאַ'

וושם כתב שאותו חדש שמדוברים הלבנה במוו"ש יהיה מוצלח ואם הלבנה תהיה מכוסה ולא יברכו אותה באותו חדש לא יהיה מוצלח. והוא מגן מישרים על שיר השירים.

ג. ואין נהגינו לדחק בונה מ"ב אותן ז' כה"ח אותן ב"ד אבל בפרק"ח כתוב דבריו ראוי לנווגו.

למזהות מי המורחיב רה"מ אום ברן

ה. ❁ משום דשוריים באבילות, ועיין בכח"ח אותן כ"ט דנהגו היום לקדשה ובלבך שיטיעום מה שהוא וילבש מנעליו. וגם קודם יוה"כ דג"כ מאימת הדין אין שרויין בשממה, מ"ב אותן ט". והלבוש כתוב שיש לקדשה לפני יוה"כ להרבות בזכויות וכן כתוב

ל בցו במוֹזָאִי עֲשֵׂה בְּטַבְתָּה. אֶבֶל בְּמוֹזָאִי חָנִינִית אָסָחָר מִקְדְּשֵׁינוּ. מִבְּבָא אָזָה יְמִינָה.

ז. וכ"ש בשבת עצמו, והרבה טעמים נאמרו בזה משום תחומיין, או שרגיל לבא לידי ריקוד ובשבת יו"ט אסור, מ"מ אם לא קידשו עדليل שבת או ליל יו"ט ואם לא יקדשו אותה יעבור הזמן מותר לקדשה, מ"ב אותן בכה"ח אותן ל"ב. ל"ג.

*
את הספרים "דף היום עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהדר שיליט"א אב"ד בירושלים מעטרים
ב��כמוtheirם של גדויל ישראל, ניתן להציג בהוצאה כתירם"ם בטלפון 0584150477-02 או_email: minchat.aaa@gmail.com

ב. ג. כשמקדש הלבנה תולח עיניו **ה** ומימייש רגליו וمبرך מעומד, ואומר:

ג' פעמים בסימן טוב תהי **ט** לנו ולכל ישראל, ברוך יוצריך וכו'.

הגה: וכן רוקד **ו** בנגדה ג' פעמים ואומרים בשם שאנו רוקדים **כ** בנגדך וכו'.

וכן אומר "תפول עליהם אימתה ופחד" וכו'. וכן למפרע **ל**ocabן ידמו וכו'.

ויאמר לחבירו ג"פ שלום עליכם והמשיב דינו כשוואל.
נוהגים לומר דוד מלך ישראל חי וקיים **ט** שלכוותו נמשלת לבנה ועתיד להתחדש כמותה, וכנשת ישראל תחזור להדבק בכעה דוגמת הלבנה ולכון שמחין ורוקדין בזמן קידוש החדש דוגמת שמחת הנושאין.

ה. **ו** הינו בתחלת הברכה מסתכל לבנה ובכוכבים, ואח"כ אין להסתכל בה, מ"א ס"ק ח'. וכיה"ח אותן ל"ד מהחיד"א.

ט. ולא "תהיה" אלא "תהיה" הגירסה הנכונה, כה"ח אותן ל"ה מהפרק"ח.

ו. סימן לשמחה כיון שהוא קיבלת פני שכינה, שמחין בצדקה, לבוש.

כ. **ו** ואמ הוא ביחיד יאמר בשם שאני רוקד וכו', כה"ח אותן מ"א.

ל. **ו** ישר כדי להציל מלכות דבר"ע והפוך כדי להשליך הקל"י על שונאי ישראל. כה"ח אותן מ"ב.

מ. **ו** ואחרי קדיש נוהגים לומר "והיה אור הלבנה כאור החמה", כה"ח אותן מ"ה מבן איש חי, ויש אומרים אותו לפני הקדיש שם. ועיין בכיה"ח אותן מ"ז שיש לכובין דוד מלא ועוד כמה כוונות שם. ועיין גם באות מ"ח שיש לנער שלו הגדים אח"כ, ויש נוהגים לראות פניהם בכספי שהוא מדת רחמים, כה"ח אותן מ"ט.

או"ח סימן תכו סעיף א עין משפט ג.

א. הרואה לבנה בחודשה מברך **נ** אשר במאמרו בראש שחקים **ס** וכו').
הגה: אין לקדש החדש אלא בלילה בעת שהלבנה זורחת **ע** וננהנים מאורה.

ג. **נ** וכל המברך על החדש בזמןו כאילו מקבל פניו שכינה. סנהדרין מ"ב. והנשים פטורות דזו מצות עשה שהזמן גרמא, וגם אם ירצה לברך כאן לא יברכו כיון שגרמו לפוגם הלבנה אין להם לקיים מצוה זו, מה של"ה.

ו סומה חייב בברכת הלבנה אך כיון שיש חולקים הטוב שישמע ברכה מאחר. כה"ח אותן ב'.

הרואה ע"י משקפים ובלי זה אינו רואה הלבנה יכול לברך, שער תשובה אותן א' ובן איש חי ויקרא אותן כ"ג.

ו ירדי הים אין מפליגין עד אחר ה' ימים לחידוש הלבנה. כה"ח אותן ד'.

ס. יש לומר "פועל אמת שפעולתו אמת" וכך היא גירושת גורי הארץ זיל וזה חוזר על הקב"ה ולא על הלבנה, כה"ח אותן ה' מב"י.

ולפי גירושת הריין והרמב"ם יש לומר "לעשות רצון קונויהם".

ו בחורים שעומדים לפני זוג סגולה שלא יאבדו לומר ברכת הלבנה בכוננה ובציבור ובשםחה, כה"ח אותן י'.

ז ומיל שיקדש החדש בברכת לבנה מאותו יום שקדשה מובטח לו שלא ימות מיתה משונה באותו חדש. כה"ח אותן י"ב. ושם באות י"א מעשה נורא ע"ש. יחיד יכול לברך ברכת הלבנה אבל לכתחלה עדיף לחזר אחר צבור משום ברוב עם, כה"ח אותן י"ג, וגם כדי לומר אח"כ קדיש, ואם א"א בעשרה לפחות יהיו ג' שהם רבים, שם.

ע. הינו שתהיה זרחתה ניכרת ע"ג קרקע, כה"ח אותן ט"ז. ולאו דוקא נהנה מאורה אלא שתהיה מאירה בטוב.

ענן דק וקלוש אינו מעכב. ואם התחליל לברך וכסה אותה הענן גומר הברכה מרבדב"ז, אך כשיודע שתתכסה בענן לא יתחיל לברך, מ"א ס"ק א'.

והחיד"א כתוב שאין לברך עליה אף כייש ענן דק. כה"ח אותן י"ח.

ו ובשעת הדחק יכול לברך הלבנה כשרואה אותה דרך החלון דרך זוכחת, כה"ח אותן י"ט.